

ORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ:
MOLNÁR JENŐ

Budapest, 1927. február 27. 6. (3047 szám)

Hatvanadik évfolyam

Politikus és operatőr

Csilléry: Mondd csak, kegyelmes uram, tulajdonképen miért respektálok úgy azt az Ádám professzort?

Befljen: No hallod! Ő volt az egyetlen, aki belém látott.

Ára: 50 fillér

KIS TÁRCA

Az idegen

Irta: SZENES BÉLA

A Menetjegyiroda egyik tisztviselője a Keleti pályaudvar perronján sétálva észrevette, hogy az érkező vonat hálókocsijának ajtajában egy borotvált arcú kövér ur áll. Mikor a vonat megállt, a kövér ur leszállt és feleségének, egy soványabb hölgynek, ki nyilván valami kérdést intézett hozzá, azt mondta:

— Yes.

A Menetjegyiroda tisztviselője erre rögtön odament a hordárokhoz, figyelmeztette őket, hogy a vonattal egy angol ur érkezett. A hordárok minden más podgyászt eldobálva, az angol ur szolgálataira siettek. A Menetjegyiroda tisztviselője közben értesítette az állomásfőnököt, aki gyorsan kisöpörtette a perront, aztán utasította a vámvizsgálót végző pénzügyőröket, hogy ne zaklassák az idegent, hanem adják ki gyorsan és udvariasan a podgyászt. Egy rendőr közben már autótaxit is rendelt és szalutálva várta az idegent, akitől megkérdezte, hogy nincs-e valami felvilágosításra szüksége. A hordárok az idegennek arra a kérdésére, hogy mivel tartozik, az állomásfőnök utasítására azt felelték:

— Ó, méltóztassék adni, amennyit parancsol.

És mikor a nyilván tájékozatlan idegen mindössze öt koronát adott, e csekély összeget, mely máskor a legbámulatosabb káromkodásokat váltotta volna ki belőlük, hálásan megköszönték.

Közben persze a taxisoffőrt is kioktatta a rendőr, hogy jó lesz szerénynek lenni, mert mi azt nem tűrjük el, hogy nálunk az idegeneket zsarolják. Tessék megelégedni az idevaló közönséggel.

A Menetjegyiroda fürge tisztviselője közben már telefonált a Városházára is, ahol ara a hirre, hogy idegen érkezett fővárosunkba, azonnal intézkedtek, hogy a főbb utvonalakat világítsák meg rendszeresen.

Az idegen a sofförnek azt mondta, hogy mindenekelett álljon meg egy közeli vendéglő előtt, mert nagyon éhes és vacsorázni szeretne.

Az autó megállt egy, a pályaudvar közelében levő vendéglő előtt. Egy titkosrendőr, aki a főkapitányságnak időközben megérkezett utasítására a sofför mellett foglalt helyet, figyelmeztette a vendéglőst, hogy idegennel van dolga. A vendéglős gyorsan előkerestetett egy kilógatalanul tiszta abroszt, rábeszélte az

Főkapitányság, Budapest

Kérjük Romeo és Julia ágyjelenetében Juliát sürgősen felöltöztetni, Othello-ban Desdemonát ágyból kiemelni, A velencei kalmárban felekezet elleni izgatást megtiltani, Oedipus királyt felszólítani, hogy destruktív hajlamu fiát küldje szanatóriumba, Az ember tragédiája első jelenetéből Évát és az angyalokat hiányos öltözékük miatt a legközelebbi erkölcs- és rendőrnek átadni, a római jelenetben pedig a prostituáltakat rendőri igazolvány fölmutatására kényszeríteni.

Shakespeare
Sophokles
Madách

idegent, hogy egy kis menüt rendeljen, mert az untilg elég lesz két személy számára is, majd felhozatta a pincéből a legjobb borát, mondván, hogy ezért nem jár külön pénz, nálunk ez hozzájár minden kis menühöz, amit az idegen nagy csodálkozással vett tudomásul.

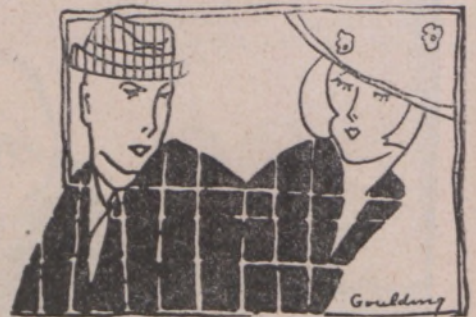
Időközben megérkezett a Menetjegyirodának már többször említett tisztviselője, udvarias bocsánatkérések közepette bemutatkozott és megkérdezte az idegent, hogy melyik szállodában óhajt lakni és meddig tartózkodik majd Budapesten; mert erről a polgármestert és a miniszterelnökséget is értesítenie kell, hogy ezek szerint állapítsák meg a tisztelt idegen hivatalos ünnepléseinek programját.

Az idegen erre legnagyobb meglepetésre kijelentette, hogy ő nem idegen, hanem pesti polgár, aki vacsora után nem a szállodába, hanem a Népszínház-uccai lakására óhajt menni és mikor a tisztviselő most már kevésbé udvarias hangon kérdőre vonta, hogy miért mondta a pályaudvaron nejének angol nyelven azt, hogy „Yes”, — azzal védekezett, hogy azt kérdezte feleségétől, hogy „jössz?” és a tisztviselő ur valószínűleg ezt értette félre.

A városban hamar elterjedt annak a hire, hogy az idegen nem igazi idegen, hanem csak pesti polgár, olyan, mint a többi. A vendéglősnek sikerült még a menüből a körítést és a tésztát törölni és a számlát megfelelően kiigazítani, miután előzően már az abroszt is felcserélték egy használtabbal. A városházán intézkedtek, hogy a villanyvilágítást csökkenték a megszokottra.

Azt, hogy az autótaxi-sofför a borralvalóval nem volt megelégedve, azt hiszem, fölösleges külön megjegyezmem.

A kövér pesti ur mégsem panaszkodott. Ha tovább nem is, de félórátig olyan kitünően élt Pesten, mintha külföldi szállodás lett volna.

— Mondd, elpirulsz még olykor, Lili?
— Társaságban soha! Csak a gyóntatószéken.

MIKOR ROSSZ A RADIO

— Mit csinálsz, te haszontalan?
— Anyuka, kérem, berekedt a rádió. Malátacukrot dugtam bele.

A CSUNYA GYEREK

— Aztán mért akar maga elmenni, hisz jó helye van nálunk! — kapacitálja Grünsteinné a cselédet.

— Hát azért, nagysága, mert a kis Makszit kell vinni sétálni, oszt az emberek azt hiszik, hogy az enyim, oszt nekem kísül a szemem...

Megjelent

Magyarország

1927. évi

Ujságkatalógusa

Kiadja a

Rudolf Mosse rt.

hirdetési iroda

Budapest, IV. Váci ucca 18

Rudolf Mosse-Ház

Hirdetőknek

kívánatra ingyen és bérmentve

Jánossy Gábor bátyámuram parlamenti szavallataiból

Igen tisztelt Képviselőház, kedves képviselőtársaim! Az a nagy és általános hatás, mely első felszólalásomat nemcsak Celldömölkön és Szombathelyen, hanem egész Európában és az angol dominiomokban követte, sőt amely döntően befolyásolta Csan-Cso-Link és Kin-Neki-Csüng kínai tábornokok győzelmes elnyomulását, a költőt juttatja eszembe, aki azt mondja: „Mért zug a tömeg?” Azért zug, tisztelt Ház, mert hallani akarja szómat egyrészt a hadikölcsönök, másrészt a FAKSZ, harmadrészt az agglégényadó ügyében. Mert három a magyar, — mondá Berzsenyi Dániel, akit személyesen ismertem abból az időből, amikor a választókerületemben helykélikedő Egyházashetye olvasóköriében találkoztam lábanyomával. Ezen a nyomon indultam el az irodalmi berkekbe, ahol — mint Hazaffy Veray János zengte — puha pázsit-pamlagom van, holott Vas megyében csak egy kemény árva székm volt.

Mi a magyar most? — Rut izralita váz, — énekli koszorús lantosunk és utána minden köszörüs költőnk e honban. Ennélfogva valorizálni kell a hadikölcsönöket, de nem csupán karitatív, hanem jogi és orvoskaritatív alapon is, nehogy — Madách szerint — azt mondja Adám Klebinek: „Vezess uj faszékre, Lucifer!” Tehát, mint azt hiszem, elég részletesen kifejtettem, a hadikölcsön valorizációjának csak ez az egy módja van. Minden más megoldás — mint a halhatatlan lírikus leszögezte — „hitvány, gyöngé báb”.

Áttérek most a FAKSZ-ra. Tetszik látni, ezzel is úgy vagyunk, mint a bubirizurával. Idegen szó, amelyet Gárdonyi

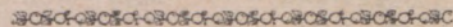
Gézánk soha le nem irt volna. Mit faksz-niznak az urak? Igaz magyar nem a FAKSZ-szal dicsekszik, ha zamaatosan akar példálódzni. Mert mint Arany János mondá: „Ég a napmelegtől a kopárszik sarja” — anélkül, hogy a mássalhangzókat összecserélném, mert tisztelője vagyok Scitovszky belügyminiszter ur új rendeletének. Ezzel a FAKSZ-ügyet a magam részéről elintéztem és biztosan hiszem, hogy a miniszterelnök ur a kérdést ebben a szellemben fogja megoldani.

Végezetül még az agglégényadóról akarok beszélni. Tisztelt Ház, agglégénynek lenni az ismert nős költő szerint is „nagy és szép gondolat”, de az ilyen gondolatokat meg kell adóztatni. Mert mikor Petőfi azt zengte, hogy „Egy gondolat bánt engemet”, nem arra a gondolatra gondolt, hogy „ágyban párnák közt” legénykedje le az életét, hanem szem előtt tartva a népszaporodás és közteherviselés nemzetgazdasági jelentőségét, „kitört és eget kért”. A mai korcs nemzedék persze nem eget, hanem hozományt kér, amit árvaszéki praxisomban elszurultan tapasztaltam. Tudvalévő, hogy főleg magas izralita körökben gyakran „kancsalul néz feslett egekbe” a menyasszony ott, ahol a hozomány minden. De ismerek szegény, rendes b... zsidókat, akik ép úgy hurcolják a házasság igáját, mint annakidején „A négyökrös szekéren” című versében Petőfi megírta a férjéről: „A négy ökr lassacskán ballagott az anyakönyvi hivatalba”.

Nincs több hozzátenni valóm. Elfogodom az összes benyújtott és eztán benyújtandó javaslatokat, kérve az Istent, kövesse költőnk szavait és „áldja meg mindkét kezével” Bethlen István grófot és az ő kilenc apostolát.

UJ JELSZÓ A VÁRMEGYÉN:

Vitam et sanguinem, sed antonomiam non!

— Mondja csak, Szedlacsekné asszony, mért nem tesz madárijesztőt a kertjébe?

— Minek? Hiszen egész nap a kertben vagyok.

Egy pesti hölgy

azzal a panasszal fordult hozzánk, hogy a belügyminiszteri rendelet óta nincs nyugta az aszfaltbetyároktól. Panaszát illetékes elintézés végett átadtuk a „Száli, te nem panaszkodol, Száli, te dicsekszel” jellegű nőegyletnek.

RÉSZLET EGY PESTI MEZTELEN REVÜBŐL AZ ERKÖLCSEN RENDELET UTÁN

A VÁROSHAZARÓL

Hogy mért kerül ujjabb milliárdokba a Széchenyi-strandfürdő? Majd kiderül a Walla-tásnál! Addig is: perelj uram, Sipőcz uram, Perlőiddel.

Aranyzóke lesz, ha az Eisner-féle Eau Radiouse-t használja (1 60 pangő.) Barna vagy feketehajat nyer az Eisner-féle dió kivonattól (1 60 pangő)
EISNER-drogéria főh. kam. szállító
Budapest, VI. ker., Andrássy út 37.

Zálogcédulákat

kiváltak. Ékszereket, briliánsokat bárkinél drágábban vesz

Székely Emil Budapest, Király-utca 51
Teréz-templommal szembe. Telefon
J. 105-35.

Az ERKÖLCS ÉS VIDÉKE a józsis harcosa, tiszteli a hosszú szoknyát és a valcert, de vétót kiált a kilátszó térdeknek, az etonnak, a charlestonnak és máglyára rakja a lábfáslit

Erkölc és Vidéke

Ereyncsöszök, rövidszoknya- és kombiné-mérnökök, hajhossz - spekulánsok, táncfigura-ellenörök és egyéb minden lében moralisták illem- és szaklapja

Az ERKÖLCS ÉS VIDÉKE az erény megújodását az uccal ismeretségek megszűnésétől várja. Tiszteli mások feleségét és vétót kiált a legénykedő aszfaltbetyároknak, hogy aszongya: Elég vót! Gyerünk az örszobára!

ÉVI ÉLŐFIZETÉS: 80 PENGÖRE ÁTVÁLTOZTATHATÓ 15 NAPI ELZÁRÁS

Menni vagy nem menni

a nők után: sóhajtják most Hamlettel, azzal a dán aszfaltbetyárral, a pesti kollégák. *Tenni vagy nem tenni* e bajok ellen: mondják a nők, akik az uccai meg-nem-szólítás átkát nyögik. *Kenni vagy nem kenni*: mondja Mihaszna András, miközben egy jóírányzott helyszíni feynyitést akar lekenni a vasaltnadrágos uccai kalandor képére. *Fenni vagy nem fenni* a fogunkat tisztességes nőkre: mondják a vállalkozó szellemű aszfalt-szeladonok, miközben kénytelenek tétlenül bevárni, míg a tisztességes nők őket szólítják meg. *Csenni vagy nem csenni*: mondják az operettszökök, arra gondolva, hogy az ügyeletes rendőrtiszt most még fokozottabb figyelemmel kíséri gyanus tevékenységüket. *Venni vagy nem venni* Ujhelyi-könyveket vagy meztelen aktképeket: haboznak a naiv serdületlenek és a raffinált inyencek. *Lenni vagy nem lenni* ilyen viszonyok között, amikor még a viszonyokat is korlátozzák: ez a dilemmája a tisztesség mocsarába fullasztott sok pesti nőnek.

H I R E K

— **Meghalt, mert célzást tettek rá az uccán.** Papucs Brunó többszörösen büntetett férj, ki jelenleg harmadik felesége mellett tölti a sors büntetését, ma délben a Dembinszky-uccában szabadulási célból revolvert fogott az őt pórázon vezető ne-jére és egy jól irányzott célzással lelötte. Az asszony, alkalmasint érzékeny természet lévén, úgy a szívére vette ezt a célzást, hogy a hátán jött ki a golyó s mi-alatt elfehérelt, ajkára még egy kis ruzst tett ott a helyszínén. Aztán kiszendvedett.

— **Leleplezett bünbarlang.** A rendörség tegnap este hosszas nyomozás után leleplezett egy lipótvárosi bünszövetkezetet, melynek tagjai egy ismert lipótvárosi bankár lakásán estenként charlestont táncoltak.

— **Káromkodott a villamoson.** Zóna Pál egy 6-os villamoson véleményt mondott a **BESZKAR**-ról. Nyolcvan pengő pénzbüntetésre ítéltek.

MERÉNYLET FÉNYES NAPPAL AZ ANDRÁSSY-UTON

A tettes elmenekült — Ez is csak Pesten fordulhat elő —

Millen idők, millen idők! — Az áldozatnak kutyabaja

Felháborító és a maga nemében páratlan merénylet színhelye volt ma délelött az Andrássy-ut legforgalmasabb szakasza. Az esetre *Morálffy Manó*, az Állatvédő Egyesület levelező tagja lett figyelmes, aki délelött egy gyanútlanul siető kis nőstényfoxira lett figyelmes. A foxit a következő percben egy him-agár vette üzőbe és

alkalmasint erkölcstelen szándékkal kezdett szaglálódni a védelmet kereső kis nőstényfoxi körül. *Morálffy Manó*, látva, hogy a járókelők közül senki se hajlandó beleütni az orrát a dologba, rendör után nézett. De mint az ilyen esetekben ez már történni szokott, rendör sehol a környé-

kén nem volt s mire *Morálffy* visszatért a helyszínére, már csak

a beállott fejleményeket

konstatálhatta. Szegény foxi nem kerülhette el sorsját. Szerencsére kutyabaja. A rendörség mindazonáltal nagy apparátussal látott neki a nyomozásnak és a minden jóérzésből kivetkőzött agarat városszerte keresi. Az eddigi nyomozás során megállapítást nyert, hogy a tettes egy

teljesen kvalifikálatlan

kutya lehetett, mert csak így magyarázható meg az a körülmény, hogy nem volt tudomása a legújabb erkölcshendeletről, vagy ha igen, akkor kutyába se vette.

— **Tömeges letartóztatás egy bálon.** A rendörség tegnap egy bálon számos megjelent hölgyet letartóztatott, akik visszaélve szabadlábukkal, teljesen szabad karral és háttal mutatkoztak.

— **Erkölcstelen felfogásáért elítéltek egy természettudóst.** *Bölcskey* Frigyes természettudós egy társaságban olyasféle megjegyzést kockáztatott meg, hogy nem hiszi, hogy a gyerekeket a golya hozza. Az idős, de vakmerő tudóst erkölcstelen felfogásáért harminc napi elzárásra ítélték.

— **Örízetbevettek egy jól öltözött urinőt.** Az örszemes rendör tegnap örízetbevetett egy urinőt, aki ruhája alatt női bájok címén egy sereg pikáns dolgot rejtgetett.

ZAMATFIAK!

MAGYAROK!

Ti, akikbe egy átkos rendelet befojtotta az igaz magyar indulatok formai megnyilatkozását, nem szabad, hogy lelakatolt nyelvvél tüjrétek az erőszakot. Mától fogva

A PUSZTASZERI SIKON

hetenként egyszer találkozunk, hogy nemes hagyományainknak hódolva, amúgy istenigazában kikáromkodhasuk magunkat.

Azt al...

Kacsaringós Rézangyal s. k., a Magyar Káromkodók Országos Szövetségének diszelnöke

— **Szeméremsertő dal.** A rendörség be-tiltotta a „Parlez vous francais, Madame?” című dalt, amely *Molnár* Jenő erkölcshavitó (?) szövegével a Rózsavölgyi-cég kiadásában jelent meg, mert a madám szó mögött könnyen bábaasszonyt érthet a serdületlenebb ifjuság.

— **Ez se fog többé uccán ismerkedni.** *Don* János megismerkedett az uccán *Misz* Bertával, aki két hónappal uccai ismeretségük után elvettette magát vele feleségül.

BIZTOS URAM...

— *Biztos uram, biztos uram!*

„Mi bajod van, édes fiam?”

— *Ott az a nő... finom egy bőr!*

„Ne bánts d fiam, baj lesz ebből!”

— *Biztos uram, biztos uram!*

„Mi bajod van, édes fiam?”

— *Sok az adóm, káromkodnék...*

„Ne tedd fiam, megbánod még!”

— *Biztos uram, biztos uram!*

„Mi bajod van, édes fiam?”

— *Csarlstonoznék, ha meg nem ver...*

„Adok néked én, gazember!”

All a pesti és a biztos

Igy szól: „Na előre, piszkos!”

— *Biztos uram, biztos uram...*

„Mars az örszobára, fiam!”

SZINHÁZ

□ Molière „Tudós nők” című darabja nem kerülhet színre Budapesten. A főkapitányság a fennálló erkölcsrendelet értelmében nem járult hozzá a Kamara Színház műsordarabjának, a „Tudós nők”-nek bemutatásához, mert nem tartja megengedhetőnek, hogy a szülészet körébe vágó ilyen intim mesterségről a nagy nyilvánosság előtt beszéljenek.

□ Megakadályozott szeméremértés egy pesti színházban. Ujhelyi Nándor háromfelvonásos darabot nyújtott be az egyik pesti színházhoz. A rendőrség ide-

jekorán értesült a dologról és a darabot Ujhelyi Nándorral együtt lefogta.

SZEKESZTŐI ÜZENETEK

Divathölgy. Lábfáslit hordani az új erkölcsrendelet értelmében tilos. Hogy mit hordjon helyette? Esetleg formásabb lábat. Az is van olyan jó. — *Charleston.* Hogy mit táncoljon charleston helyett? Mi az idegsokkot ajánljuk. A legjobban az hasonlít hozzá. — *Steiger ur.* Ezentul is bátran megszólíthatja őket. Ha csak a rendőr nem veszi észre, azok ugyan nem szólnak. Van annyi tisztesség a pesti nőkben. — *Férj.* Pikáns vicceket ezután is nyugodtan elmondhat a feleségének — a házibarát. Jólnevelt férjnek viszont az ilyesmi tilos. — *Diákkisasszony.* Az iskolában úgy mércsikélik a kurtaszoknyát,

hogy a föld színétől legfőlegb negyvez centiméternyire szabad hódítania. Most azon kesereg, hogy maga egy úgynevezett *longina*, akinek térdtől a földig nyolcvan centiméter a lábhossza és így hátrányban van az alacsonynövésűekkel szemben. Építse le magát egy kicsit!

APRÓ HIRDETÉSEK

Pikáns képekért ne menjen a belügyminisztériumba. Ott csak akták vannak. Aktokat nálam talál.

Uccai ismeretéseket előnyösen bonyolíthat a udvari szobámban. Prüd Bernátné, O-ucca 199.

Elcserelném új erkölcsrendelet folytán estélyi ruhámat valamivel szolidabb hálióingre. Cim: Urinő, Szabadság-tér.

Orosdy bárónő aranyai és a husvétí pászka

Ezt a kedves históriát minden célzatlanság nélkül mondjuk el, tisztán a benne rejülő kómiikum kedvéért.

Orosdy Fülöp báró felesége, aki a Herzog-családból származik, rendkívül buzgó katolikus hittérítő. Magyarországon persze nem téríthet pápuákat és berbereket, meg kell tehát elégednie régi hitsorsosaival, a zsidókkal.

Híre futott egyszer a Dob-uccában és kapcsolt részzeit, hogy egy jólelkű báróné egy-egy aranyat ad minden kitért zsidónak. Nosza, fölkerelkedtek a szegény zsidók és mindenféle bizonyítvá-

nyokkal, amelyek állítólagos kikeresztelkedésükről tanuskodtak, megjelentek a méltóságos asszony előtt.

És valóban: mindegyikük kapott egy aranyat.

A Rombach-uccai zsinagóga körül lakó hitsorsosok közt ez az ál-kitérésí ház rendszerint husvét előtt érte el a tetőpontját.

Hogy mért éppen husvétkor?

Mert a „kikeresztelkedett” szegény zsidók, ahogy lejöttek Orosdy bárónétól, rohantak a hitközséghez és pászkat vásároltak a jótékony hittérítő aranyain.

Meghalni sem lehet

(*Kávéház. Délután. Hátul a sarokban két nő éppen most kanalazza te a habot a kávéről. Ünnepléyes pillanatot.*)

EGYIK (*sóhajtvá*): Neked könnyű...
MASIK: Nem értem, mért volna nekem könnyű?

EGYIK: Fiatal vagy. Te még megteheted.

MASIK: Mit?

EGYIK: Beugorhatsz a Dunába.

MASIK: Eszembe sincs.

EGYIK: Kinyíthatod a gázcsapot.

MASIK: Majd bolond leszek

EGYIK: Ihatsz lugkövet.

MASIK: Csak nem ettem meszet?

EGYIK: Fel is akaszthatod magad.

MASIK: Ugyan kérlek. Egy férfit?

EGYIK: Igen. Egy férfit. Bár én megtehetném! (*Ábrándozva*.) Akkor Feri talán visszajönne... szánalomból is...

MASIK: Hát tedd meg.

EGYIK: Nem lehet.

MASIK: Ugorj a Dunába.

EGYIK (*boldogan*): Bár elmerülhetnék a habokban...

MASIK: Vagy nyisd ki a gázcsapot.

EGYIK: Szívesen kinyitnám.

MASIK: Ígyál lugkövet.

EGYIK: Azt sem tehetem.

MASIK: Hát akkor akaszd fel magad.

EGYIK: Lehetetlen. (*Fájó lemondással*.) Egyáltalán semmiféle öngyilkosságot nem követhetek el... (*Sirva fakad*.)

EGYIK: Meghalsz, mert nem lehetsz öngyilkos? De hát mért ne lehetnél öngyilkos, mondd?

EGYIK: Mert az összes napilapokban benne volnék. És akkor az egész világ tudná, hogy már elmúltam negyvenéves.

D.

BIZTOS DIAGNÓZIS

Kedves Borsszem Jankó! Vasutas akart lenni egy somogyi legény, de előbb orvosi vizsgálat alá kellett vetnie magát. Az orvos végigkopoogtatja a tudomány szabályai szerint s mindenféle kérdéseket intéz hozzá, a többi közt ezt:

— Miben halt meg a nagyapja?

— A nagyapám?... Arra bizony már nem emlékszek. De azt az egyet biztosan tudom, hogy nem volt komoly a baja.

NÉMET NYELVÓRÁN

A Fräulein kioktatja a kis Bandit:

— Man sagt nicht: mein Ball tut springen, sondern: mein Ball springt.

A fiucska ezt jól megjegyzi magának és félóra mulva ezt mondja ebéd közben:

— Fräulein, mein Bauch weht.

GYANUS A PAPA

A középiskolai tanár fia kirándult a papájával. Mikor hazajön, azt kérdezi a mamája:

— No és kedves volt hozzád a papa?

— Igen, de nagyon szórakozottnak látszott. Képzeld csak, mama, félnapig voltunk a Dunán és egyszer se kérdezte, mit tesz a hajó latinul.

TERMÉKENYSÉG

— Mit hallok? A Málcsikné megint ikeret szült?

— Micsoda asszony! Egy valóságos sokszorosító intézet.

ANYÓS ÉS HUMORISTA

Egy anyós találkozik egy humoristával.

— *Higye meg kérem, — mondja az anyós — azokat az anyósvicceket olyan emberek csinálják, akiknek nincs is anyósuk.*

— *Igaza lehet, nagysád. Mert azoknak, akiknek van anyósuk, nincs kedvük ahhoz, hogy vicceket csináljanak.*

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

A VOJNITS-DIJAT azért nem adták Molnár Ferencnek, mert a tapintatos Akadémia nem akarta megsérteni ilyen bagattell összeggel.

★

HA FODOR LASZLO új vigjátékát, amelynek *A diszeloadás* a címe, nem a Vigszínházban, hanem a Városi Színházban játszanák, mi lenne ott a címe? — *A miszeloadás.*

★

MÉRT NÉZIK MEG olyan sokan a Fővárosi Operettszínházban *A második nászéjszaká-t*? Mert a legtöbb pesti férj szívesen elcserélné az első nászéjszakáját egy ilyen másodikkal.

★

A SZTÁROK ELLEN akciót indítottak a szinígazgatók. Ha ez így megy tovább, néhány sztár előbb-utóbb — kalaposinas lesz.

★

AZ OPERÁBAN született meg ez a vicc a *Fanni* előadása közben. A szinpa-

don vagy negyven kisgyerek ugráncol. Azt kérdezi Szabados Béla a szerzőtársától, *Mohácsi Jenőtől*: „Mondd csak, kik ezek a gyerekek?” — „Ezek — feleli *Mohácsi* — a *Fanny hagyományai.*”

★

LADANYI UR, mint a Nemzeti Színházból jelentik, alaposan *lepipálja* a Kamaraszínház Diktátorát.

★

GÖMBÖS GYULA nyilatkozatot küldött be hozzánk, hogy nem azonos a Kamaraszínházban látható *Diktátor*-ral.

★

A MAGYAR SZÍNHÁZ addig táncolt úgy, ahogy *Titkos Ilona* füttyült, míg most egy operettben *Titkos Ilona* táncol úgy, ahogy a színház akarja. Reméljük, ezuttal a füttyülés elmarad.

★

KARINTHY FRIGYES új darabjában látók és vakok szerepelnek. Kérdés, hogy a kritikusok melyik csoporthoz tartoznak majd: látók lesznek-e vagy vakok?

B. J.: Igaz, hogy a családotban az egyik tanti Éme-tag?

Sz. B.: Froclizni akarsz?

B. J.: No mert a neveddel kapcsolatban sokat emlegetik a *tantiéme*-t. Mondd csak, mi lesz az első dolgod a „Nem nő-sülők” ötvenedik előadása után?

Sz. B.: El fogom olvasni a premiéremről irt kritikákat. Én csak ilyenkor szoktam...

ELŐADÁS UTÁN

Egy mogorvaképzű ur színházi előadás után odamegy a pénztárhoz.

— Mi tetszik, kérem? Hiszen már vége az előadásnak.

— Adja vissza a vigalmi adót, mert én itt nem mulattam.

Legjobb muzsika
Legjobb szöveg az a három szó.
Legjobb előadás amit a

MAGYAR SZÍNHÁZ
Csókról-csókra
premierjén pénteken, márc. 4-én nyujt.

Titkos Ilona Csontos Gyula
Berky Lili Kertész Dezső
Molnár Vera Dénes György
Gombaszögi Ella Z. Molnár László

nyolc ragyogó alakítás, nyolc ragyogó szerep. A rendkívüli érdeklődésre való tekintettel a jegyek már az első 10 előadásra kaphatók.

Hogyan is állunk azzal a kénköves esővel?

Mindnyájan olvastuk Sziriusz mester jóslatát a kénköves esőről. Amíg verőfényes tavaszt és kalászerlelő nyarat ígért, addig eszem ágában se volt haragudni rá. Igaz ugyan, hogy a beígért verőfényes tavaszról és a kalászerlelő nyárból semmi sem lett, de hát az ilyen csalódáson még tulteszi magát az ember. Hanem, hogy most bementa juniusra a kénköves esőt, hát ez már több volt a soknál. Nem is nyugodtam addig, amíg jósirodájában fel nem kerestem őt. Éppen a napfoltokat gusztálgatta egy kormos üveggel, amikor beléptem.

En: Jónapot kívánok.

Ó: Inkább jó napfoltot kívánna.

En: Milyen idő lesz holnap?

Ó: Pontosan olyan, mint 1999-ben Gyertyaszentelő napján.

En (*elragadtatva*): Csodálatos, hogy ön így előre mindent megjósol.

Ó (*páthosszal*): Látom a jövőndöt.

En: Pénz dolgában hogy fogunk állni jövőre?

Ó (*megvetéssel*): Ahhoz semmi közöm. Én csak az idővel foglalkozom.

En: De hiszen az idő: pénz.

Ó (*szigoruan*): Ohajt még tudni valamit?

En: Hogyne. Kimerítő magyarázatot kérek a kénköves esőről.

Ó (*összehuzza szemöldökét*): Juniusban nagy lesz a szárazság.

En (*közbe*): Humorban is?

Ó (*folytatja*): És éppen ez okból az alföldi parasztok gyakran felnéznek az égbe és tájszólással egyesek azt mondják: Kén' eső — mások meg azt: kő eső! (*Rámnéz*) Ez a magyarázat.

En: Megszégyenít. Hogy őszinte legyek, én másképp gondoltam...

Ó: Hogyan?

En: Tudniillik, hogy a kénköves eső csak sajtóhiba, mert amit ön jóslt, az csupán *ménköves* eső volt.

Ó: Mióta a ménkövet Héjjas kompromittálta, az efféle jóslat nem szokott beütni. (*Kimérten*:) És most, mielőtt távozna, kérem, fizesse le a díjat a magyarázatért.

En: Nincsen egy vasam se.

Ó (*felháborodva*): Hallatlan!

En: És ezen még csodálkozik? Hiszen ha olyan kitünő jós, tudhatta volna ezt előre.

— *död* —

Férj: Mondd, szívem, mért küldted el a szobalányt? Hiszen olyan pontosan végezte el minden dolgát.
Feleség: Az lehet. De úgy vettem észre, hogy az én dolgomat is pontosan kezdi végezni.

KONZULTÁCIÓ UTÁN

— *No és mit mondtak a professzorok?*
— *Ahányan voltak, annyiféleképp vélekedtek.*

— *Ugyan! És semmiben sem voltak egy nézetben?*

— *Igen, de csak egy dologban. Mind a hárman száz pengőt kértek.*

szobalányom, mert azt mondta: hiába nem nőül ötvenedszer a nagyságos ur, azért mégis van két aranyos gyereke. Mire én azt feleltem: volt idő, amikor nemcsak darabot írtam.

B. J.: Hogy vagy megelégedve az elővételi kasszával?

Sz. B.: Ahogy én magamat ismerem, én értem még a halál is kasszával fogjönni.

Kormánykabaré a Terézköruti Szinpadon

BETHLEN ISTVÁN GRÓF, AZ UDVARIAS MINISZTERELNÖK, VISZONZASUL AZ EGYSÉGSPÁRTBAN ELŐADOTT NAGY ENDRE-TRÉFÁÉRT, AMELYBEN Ő VOLT A FŐALAK, A TERÉZ-KÖRUTI SZINPAD TAGJAINAK ELJÁTSZOTTA TÁRSULATAVAL A SAJÁT MŰSORÁT. AZ ÉRDEKES KONTRA-KABARÉ IGY FOLYT LE:

(A Terézköruti Szinpad tagjai elhelyezkednek a nézőtérén)

BETHLEN ISTVÁN GRÓF (mint konferanszié): Kedves kollégám! A ma esti előadáson kicsiny, de válogatott társulattal a legnívósabb kabarét fogom önöknek bemutatni. A szabályos kormányzati kabarét. Ennek a kabarénak, ugyebár, a szabályos adóprés a gerince. Ezt a kis jelenetet hárman játsszák: a pénzügyminiszter, az adóalány és az adóprés. Miniszterek jönnek-távoznak, adófizetők születnek-éhenhalnak, csak egy az, ami örök és állandó: az adóprés. Így volt ez mindig. A mi szinpadunkon azonban az adófizető győz. (Nagy derűlttség. Egy hang a nézőtérrel: — Addig jó, amíg győzi az adófizető.) Tehát figyelem és jó mulatást!

(Függöny fel. A színen Bud és Adóalány.)

BUD JÁNOS DR.: Mert, édes fiam, mi nem akarjuk a pénzt elszedni, mi nem küldünk végrehajtót a nyakára, mi nem árvereztetjük el az üzletét, a lakását, a nadrágját, a fogkeféjét. Mi freudi alapon állunk. Mi a tudatalattival foglalkozunk.

ADÓALANY: Érdekes, doktor ur, én úgy éreztem azelőtt, hogy inkább a bőr alatt!

BUD DR.: Oh, édes fiam, hol tart azóta az orvosi tudomány az ilyen fel-színes dolgoktól! Mit találhatunk mi még ottan? (Drámai hangon:) Mi mélyebbre törekszünk a tudat alá, onnan szerezzük a legértékesebbet, legféltettebbet. (A tudata alatt kopogtatni kezdő Adóalanyt.) Érdekes, hogy kopog!

ADÓALANY: Az semmi! Figyelje csak, doktor ur, a szememet, hogy kopog az éhségtől!

BUD DR. (Nem hallja): És most figyeljen. Maga végkimerülésben szenved. Tehát nem szabad többé forgalmi adót fizetnie. (Nagy taps és derűlttség a nézőtérén.) Nem mondok frázisokat. De úgy az egy-, mint a többfrázisu adórendszeret elítélem. (Általános röhögés.) Továbbá (és ez nemcsak magának szól, édes fiam), tekintettel arra, hogy az idén nem esett hó és így az intellektuális osztály kissé nélkülözte a kaparást: ezeket államköltségen kihizlaljuk, évjáradékot biztosítunk nekik. (Viharos derűlttség.) És mint dicső testvérem, IV. Henrik, én is

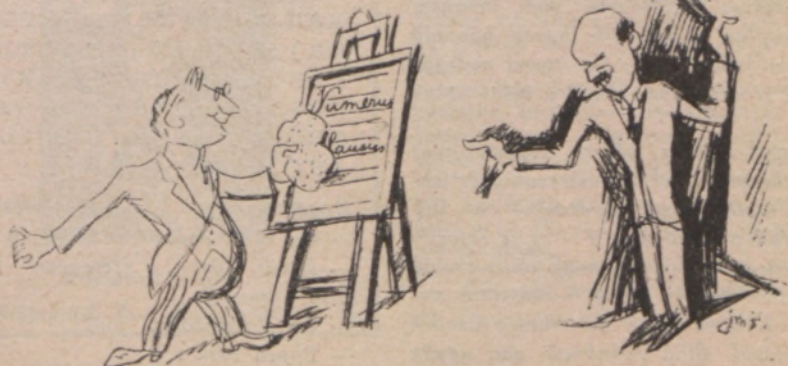
azt akarom, hogy minden jó magyar embernek, urnak-parasztinak, fajra és felekezetre való különbség nélkül, rádió rotyogjon a fazekában. (El.)

BETHLEN: Most kérem, az én magán-számom jönne, de hát a kabaré szűk kereteit a kötél-tánc nem bírja el. Mindenesetre elmondhatom néhány szóval, hogy szoktam csinálni. Itt volt például egy hosszú és lazán megerősített kötél. A franküggy. A vége nem látszott. Az ember nyugodtan rálép a kötéltre; mikor egy darabig már elment, nyugodtan megáll és úgy csinál, mintha leszállna. A közönség azt hiszi, hogy vége van, tombol és távozik. Erre a művész visszasiet a biztos talajra, nehogy valami baj legyen. (A színfalak az oldalukat, a nézők egymás hasát fogják. Bethlen hajlongva köszöni a nagy tapsot, majd így szól:) Most következik igazi nagy attrakció: Klebelsberg Kunó. Nem szemfényvesztés, nem varázslat, amit csinál és mégis meg lesz-

nek lépve. Csak semmi türelmetlenség. Schwarz ur. Tényleg arról lesz szó. (Kacagás.) Társulatom nyugalomba küldött tagja, Haller István egy bűvös szót irt egy fekete táblára. Ez a tábla a másik szereplő. (Int, függöny széjjel. A színen tábla látható, ráírva: Numerus Clausus. A közönség lészkelődni kezd.)

KLEBELSBERG (szélsőjobbról jön nagy spongyával és eltörli a numerus clausust): Voilá! (Óriási derűlttség, a közönség tombol, a nézőtér már rég sötét, de az ünneplés és taps egyre tart. Hogy volt, hogy volt! Bethlen alig győzi hajlongással.)

SALAMON BÉLA (a Terézköruti Szinpad igazgatója, kifelé menet): Hogy színházat nagyszerűen játszik, azt mindig tudtam. De ilyen kabarét mi se tudunk csinálni. Csak eszébe ne jusson ezt állandósítani!... Nem bírnám el a konkurenciát...

DOMBSZÖGI ÉS BUGACI

Mokány Berci, a finánc meg a szüzdohány

Püff neki!
Megdöglött a
múlt hétön a
„Finánc”, pedig
jó kutya volt.

Fináncjárás
van má mögint
a hazába, tön-
ném ki őket fa-
vellára tűzve
varnyú-ijesztő-
nek a tanyai
kútam gémjének
a bögyibe! Mer

aki igaz magyar embőr, még ha keféen csuszó vásári kódís is, fináncnak be nem szegődik. (Hászén még a főfőfináncuk, az a Bud János se a vereckei szoroson gyűtt be, mer az biztos, ha ott gyün be, ű még szorosabbra csinálta vóna!) Köhöghetik entülem, hogy így-amugy, ne mes mestörség az ország érdekejit mög-védelmezni: azért a finánc csak spicli mar-rad hőtíg és az edös haza, ha mán ezör esztendök úta elkinlódott, majd csak elél ezután is, — arra az egy pár kötél elke-zelt szüzdohányra nem szorult rá.

A multkor kivetödik a portámra a Sz-le-bacsek, ez a szüzfüstöt szimatoló, fajvé-döbe ojtott cseh-német, oszt nagyba ágas-kodik, hogy űk több tisztöletöt érdemöl-nének, merhogy a haza javára dögöznak. Hát ki is jutott neki úri asztalomnál a tisztöletből annyi, hogy mikor az asztal-hoz akart ülni, jobb kézrül a Szellö aga-ramat, bálfelül mög a Strázsa vizslámat kommandéroztam a székre, csak azután ülhetött le a finánc. (Mönjön panaszra a járási sóhivatali körlovashoz!)

Vacsora közbe rátértünk a magos fináncpolitikára. Lupi bácsi elbeszélte, hogyan csalta be zsákba a fináncot. Dani bácsi is dicseködött. Mikor a zöldjin kaszált, sarju szénája melegödni kezdött, oszt drágállotta a széjjelhányatást, be-súgatta a fináncoknak, hogy a kazlába három mársa szüzdohány van berakva, améért osztán a fináncok ingyen hányták széjjel a kazlat, hogy a nyári melegbe akkórát izadtak bele, mint a belső ablak tölön.

De mind izék ez ahhoz képest, amit ezután követtünk el. A'vót csak a virtus!

Ugy esött, hogy Andraskor a Vlk Podjebrád marhadoktor — ez is lajvédö vagy hét esztendö úta, hogy az a cselák nagyapja fordulna mög a csaszlaui sir-jába! — vonul be uri portámra a Csetlik izrahelitával. Blau Jakabnak van ugyan

bevezetve az anyakönyvbe, de én a rám származott uri hatalomhoz képest a Csetlik predikátumot adományoztam neki a taksák elengedésivel. Azér gyűtt, hogy a gyüvendö gyapjuter mésömrre egy kis pénz-magot hozzon előlegbe.

Az előleg dufláját kebeleztem el tüle. Még a bürgéim is jókedvre derültek, meri a karámbul behallatszott a bégetésük, hogy má nem ingyenbe szödi le rölük a téli katutrékot a jordány.

De ezzel se értem be. Extrát a Kóbinak! Nagy titkolódzással a kufferjibül fe-hér selyöm zacskót húzott ki, (amibe nagyünnepkor a vastag imakönyvit mög a halofli leplit tartogatja) hogy abba há-rom kilógramm hosszúra metélt szü-zdohány van belegyömösölve, mög hogy viszi föl Pestre. Viszöd ám a Sára szé-p-nyád ködmönit! Eppen hogy keletnek fordulva a bünös mellyit döngette, intök a parádés kocsisomnak.

— Jóska te, szaladj le az istállóba, oszt hozzád vagy hat szöm szikkadt citromot. No, mit tátogatod aztat a bagó-hombárt? ... Aló mars!

Mig ott pöröl a Csetlik az öreg Jehová-val, a zacskóbul hamarossan kifordítom a szüzdohányt és odagyömösölöm helyibe a két pejköm hátrahagyott müvejit. Hogy szétmorzsolódtak a kezeim közt, ojan volt a morzsalékjuk, akár a legaranyabb tö-rök vágottas.

Alig hogy a baromprofesszorral föl-cihelödött a kocsira, beszaladtam a bu-gaci telegráfós kisasszonyhoz és ezt ve-rettem ki a rózsás ujjacskaival az elektro-mos klavirján, hogy aszondja:

Fináncbaktérium a soroksári pajtába budapesten
Bugac-Dombszögrül Blau Jakab gyün Vlk Podjebrád járási marhadoktorral. Az izralita urnæk szemöcs van az orrán, három májfiót a balik tompo-rán. Ugyanannyi kiló hosszúra vágott szü-z magyar dohány a kuf-ferjába.

Mögáll a szekér a sorompó előtt.

— Ön Blau Jakab? — kérdi a finánc.

— Igenis, enyim a szerencse. Honnan tetszik üsmerni?

— Ön Dombszögröl jön?

— Eppen onnan.

— Az ön kofferjába három kiló hosz-szúra vágott...

A Kóbít a mezopotámiai kilencágu or-todox istennyila környékezi. Ūt magát leemelték, a kufferját kinyitották, a zacskót mohón kibontották, oszt bele a köze-pibe... ahunnét elkámpityorodott m. k. poszával kapták vissza az éhös markukat. Mögszagulták... hát csakugyan!

Igy mulat, aki rangos gyerök még ebbe a pengötlen pengös, ellenzéktül szagtala-nított honi világba.

A BORSSZEM JANKÓ LELKI KLINIKÁJA

DON JUAN:

... Tagadhatatlan, nem tartozom a hó-dító férfiak közé. Ez azonban még nem ok arra, hogy elkeseredjem. Az ismert udvarlási elmélet szerint a férfi a szemén, a nő a fülén keresztül hódítható meg. A férfinél az a lényeges, amit lát, a nőnél ellenben az, amit hall. Csakhogy éppen itt vagyok én megakadva. Imádtott hölgyem ugyanis föltételezi rólam, hogy kevésbbé vagyok olyan ostoba, mint amilyennek látszom és ami a külsömet illeti, meg van gyözödve róla, hogy a legelbá-jolóbb szellemességekkel fogom ellelej-tetni vele a formáknak azt a tulzsufoltsá-gát, amelyet arcomon születésem óta hor-dozok reménytelenül. Imádtottam ugyanis azt látja, hogy minden rutság annyit ves-zít sulyából, mint amennyit az általa kiszorított szellemesség nyom. Meg kell tehát hódítanom hölgyemet a fülén ke-resztül, ha török, ha szakad. De hogyan?

VÁLASZ: Imádtottját a fülén keresztül legegyszerűbben egy briliáns fülbevaló-val hódíthatja meg. Tegyen kísérletet!

DR. KURTA FARKAS

N.N.

Nem nőszülök!
a Vigszínházban

Javaslat a Turul-kérdés gyökeres megoldására

Mélyen tisztelt Főkapitányság!

A Ferenc József-hídi Turulmadár öngyilkos-forgalmának szabályozásán nem kell törni a fejüket. Minden teketória nélkül építsenek adóhivatalt a Turul vas-szárnyaira. Olyan elkéseredett ember nem akad, aki azután felmászik oda. Majd meglátják. Tisztelettel *Borsszem Jankó*.

Jelenet a leánygimnáziumban

Tanárnő: Kovács Iby, álljon fel.

Iby (feláll. Ajka elfehéredik).

Tanárnő (szigoruan): Maga tegnap délután félnégy órakor végigment a Váci-uccán...

Iby (remegve): Igenis.

Tanárnő: Nem erről van szó. Délután félnégy órakor minden deák-leány végig-mehet a Váci-uccán, ez ellen nekem sem-mi kifogásom nincsen...

Iby (alig találja a szavakat): Térden alul ért a szoknyám...

Tanárnő: A magáé igen. De nem ért térden alul azé, akivel karonfogva, bizal-mas kettesben végiglejtett a Váci-uccán... Annak a kislánynak a térde egészen ki-látszott a szoknyája alól...

Iby (szepegvé): De kérem...

Tanárnő (rászól): Hallgasson! Megbot-ránkozott, micsoda barátnői vannak. Megtiltom, hogy végigmenjen az uccán olyan leánnyal, aki festi magát. Ujjnyi vastag ruzs volt a száján...

Iby (közbe): Bocsanatot kérek...

Tanárnő: Nem fogadok el semmi kifogást. Többé azzal a lánnyal ne lássam együtt. Megértette?

Iby (levegő után kap): Kérem... az... lehetetlen...

Tanárnő: Micsoda? Szembeszáll a rend-szabállyal? Ez már igazán vakmerőség!

Iby (elszorult torokkal): Kérem szépen, az a nő, akivel tegnap délután látni tet-szett engem...

Tanárnő: Nos? Ki az?

Iby (sirva fakad): A mamám!

DYMI

— Tudja, milyen piszkos ember az a Spitzkopf?

— Na mondja!

— Olyan piszkos a nyaka, hogy nála igazán nem tudja az ember, hol végződik a nyak és hol kezdődik a gallér.

A FERENC JÓZSEF HID TURULMADARA

az öt szemlélő bizottság láttára felvijjog:
— Szent Isten! Ezek mind rám akar-nak mászni?!...

A Borsszem Jankó levelesládája

(Ebben a rovatunkban kedves olvasóink kedvük szerint érintkezhetnek egymás-sal. Ime, az újabb levélváltás:)

BETEG FAJVÉDŐ: Vidéki orvosom súlyos vakbélirritációt állapított meg rajtam. Melyik orvoshoz menjek: vitéz Velcsovhoz, vagy Adám Lajoshoz? Attól tartok, hogy az egyiknél az elvem, a má-siknál a vakbelem húzza a rövidebbét.

JÓZAN KÖZÉPUTAS: A vakbélével menjen Adám professzorhoz, az elvével vitéz Velcsovhoz, mert minden bajával szakértőhöz megy az ember.

HADIKÖLCSÖNÖS HAJADON: Ugy hallom, karitatív alapon valorizálják a hadikölcsönöket. Magyarazzák meg ké-rem, mit jelent ez?

RAFFINÁLT TÖZSDÉS: Ha megelé-gszik alacsony ártolyammal, menyecskévé valorizálok.

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre	— — —	20 pengő — fillér
Félévre	— — —	10 pengő 50 fillér
Negyedévre	— — —	5 pengő 50 fillér

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: MOLNÁR EMIL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI., Mozsár ucca 9. (Telefon: T. 33—24.)

VILLÁNYI PEZSGŐ

Központi iroda:

Budapest, V., Béla ucca 8.

A Borsszem Jankó üzenetei

A Borsszem Jankó jelen számát február 24-én, csütörtökön zártuk le. — Kéz-iratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő-nek (Budapest, Mozsár-ucca 9) külden-dők. — Kéziratokat nem örzünk meg.

Not. gan. Köszönjük a szíves üdvöz-lést. A rajzok haladást mutatnak, de al-kalmasabb témákat s egyelőre kisebb igényű feladatokat kell választania. — FAKSZ. Ugyan ne csináljanak már annyi faksznt! — Városháza. Halljuk, hogy még föl sem épült a Széchenyi-strand-fürdő és a főváros jólismert gazdálkodása folytán a pestiek már egészen le vannak vetköztetve. — Kina. Olvassuk, hogy a kantoni hadseregben egy magyar ifju vezelőt pozíciót tölt be. Jó lesz figyelme-zetni, hogy nagy tömegben exportálhatunk Kina részére hazai copfokat, sőt a liberá-lis elemek részére pájeszokat is. — Ke-reskedő. Hiába, vannak még jókedélyű emberek. Maday Gyula például azt mondja a t. Házban, hogy önök már szanalva vannak. Szívünkéből szanaljuk önöket. — Rothenstein. Naplevente című versét illetékes elbírálás végett átadtuk Gömbös Gyulának. — L. A. Jót és ma-gyarosat kérünk. — Sz. Ezuttal is be-vált. — Több levélről a jövő számban.

A Belvárosi Takarékpénztár Rt. igaz-gatósága megállapította a február 26-ára egybehívott közgyűlés elé terjesztendő 1926. évi mérlegét. A mérleg 434.111.79 pengő, azaz 5.426.397.372 korona tiszta nyereséggel zárul, amelynek alapján az igazgatóság az 50 pengő névértékben ösz-szevont részvények után 4 pengő 80 fillér (9,6%) osztalék fizetését fogja javasolni, ami a régi 1000 korona névértékű részvé-nyek után darabonként 3000 korona osz-taléknak felel meg az előző évi 2500 koronával szemben.

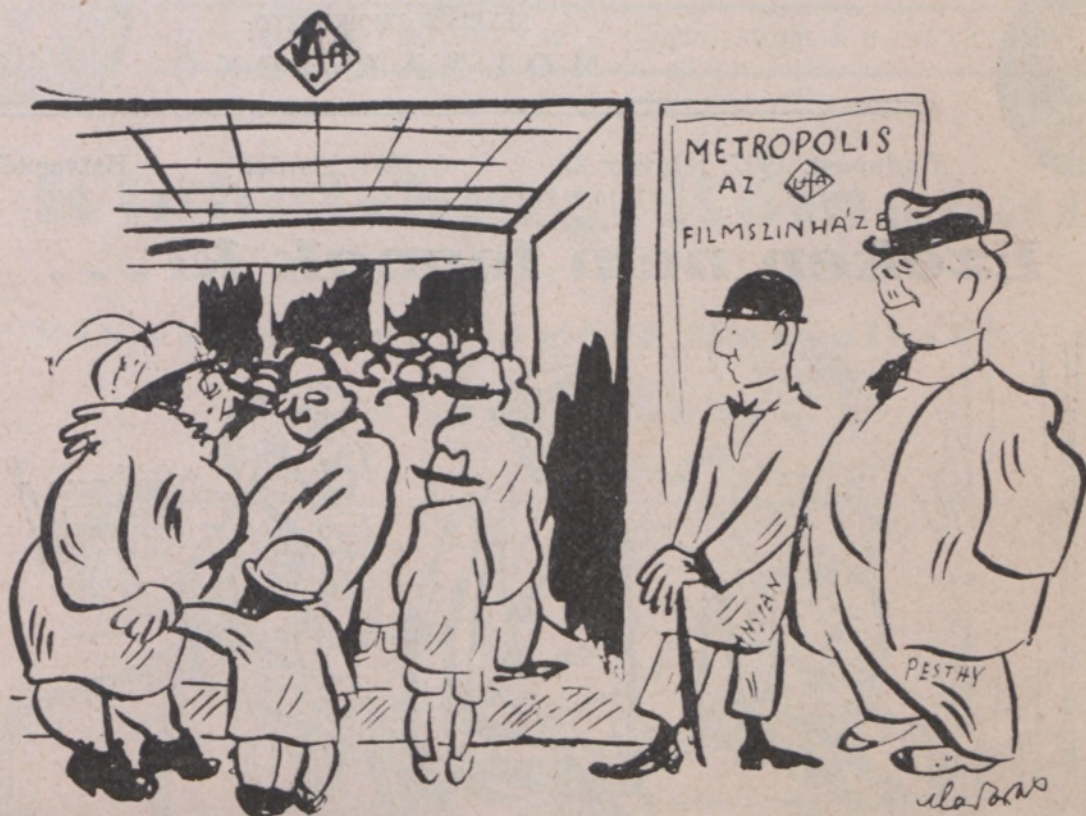
A Magyar Östermelő Részvénytársaság igazgatósága Horváth Lipót dr. elnöklése mellett folyó hó 23-án tartott ülésén meg-állapította a társaság 1926. évi mérlegét és úgy határozott, hogy a folyó évi már-cius hó 17-én egybehívandó közgyűlésnek javasolni fogja, hogy az osztalékot új részvényenként 5 pengőben, azaz 10 szá-zalékban állapítsa meg.

Rudolfi Mosse: Magyarország Ujság-katalógusa. A Rudolf Mosse részvénytár-saság, amely évek hosszú során át foly-tatott buzgó és lelkiismeretes munkájával elismert nevet szerzett magának s amely-nek Európa csaknem minden nagy váro-sában vannak testvérvállalatai, most adta ki harmadik ujságkatalógusát. Nagy gondnal és pontossággal összeállított munka ez, amely magában foglalja Ma-gyarország összes politikai lapjainak, va-lamint a szórakoztató és szaklapok hiánytalan jegyzékét, a kereskedelem, pénzügy, biztosítás, mezőgazdaság, sport, színház, zene, közoktatás, közigazgatás, egyleti élet, stb. ujságjait és azok hir-de-tési díjszabásait. A kitünő hírű cég e csi-nos kiállítású könyvét immár budapesti, Váci-ucca 18. számú saját házából bo-csátja utnak.

Viktória nyomda, Magyar-u. 52.

A nyomdáért felelős: Goldstein József

Ilyen állapotok vannak egy metropolisban...

ANGYAN (igazságügyi államtitkár): Azt hiszem, itt már egyetlen ülőhelyet sem kapunk.

PESTHY (igazságügyminiszter): Akkor kénytelenek leszünk továbbra is az esküdtszéken ülni.

Madzag Bálint

felsőházi követ kalandozásai

Kedves öcsém, Borsszem Jankó, mondom, ha már ugyis Pestön létezők: föl-
peslantok némileg a képviselőház karzati
ülőkéjére is. Neköm már, felsőházi követ
létömre, ugyis magossabb elhejezés du-
kál, mint néhai képviselőkoromba... (No
de le is nézem azokat, akik odalent alul
marattak!)

Valamejűk ujsütetű honatyafi arrul ha-
domászatott éppen, hogy ha a várme-
gyékbe mögszűntetnék az autómániát,
mingyár kevesebbre csökkenne az adó.

— Hejösen beszél! — hujántottam alá

hejbehagyóan. — Minek is az a sok fene
autó! Mindön vármegeye bűdös már tül-
lük.

Hát csak mellém ódalóg egy cibil-
ruhás Mihaszna András, hogy aszongya:

— Gyűjjék csak velem a háznagyi hé-
vatalba.

— Már hogy mér? — mondok.

— Azér, — aszongya — mer hangosan
közbeszót.

Mondok:

— Hászén azelőtt is csak közbeszótam,
ha a Rottyantson Móric vagy a Drozdi
szolnokolt, — mégse birizgált szügybe
senki.

— Az más! — aszongya. — Odalent
mögthette, de a karzaton fő a rönd!

— Akkó hát hejbe vagyunk, — mon-
dok — merhogya én is a' vónék éppen...

— Micsoda?

— Hát főrend.

De mer láttam, hogy nem igen bizako-
dik bennem, hát csak bekövetkeztem a
nadrágellenzömbe az irásér.

Csakhogya akkó már három is huzi-
gáltak. Lent osztán fölökositottak, hogy
a közbeszólás még csak hagyján, de a
nadrágellenzömbe való benyulkálás már
igazán hiba.

— Az-e? — kérdöm hitetlenkődve.

— De az ám, mer a belügyminiszter
tiltya.

— És oszt már hogya épp az én nad-
rágellenzömbe tilos a benyulás?

— A máséba is... A magáéba meg
azér, merhogya erkölcstelen mozdulat az
ijen.

— Erkölcstelen a fenét! — mondok. —
Az én anyjukom már csak igazán szen-
tös asszony, mégse kapalózdott ellene
soha...

De röndérnépségnek magyarázhat az
embör! Most asztán tovább rostokolha-
tok Pestön, amég kifogalmazták a ke-
zemhöz az erkölcsjavító idézetöt.

Hát ijen furcsa most erre a világ!

KEDVES BORSSZEM JANKÓ!

Jelenet a Keleti pályaudvaron. Egy
most érkezett vidéki megszólit egy pestit:

— Mondja csak, Kohn ur, hol van az
Andrássy-ut?... Ott van a hetes szám
alatt Komlós Sándor ruhaüzlete, azt ke-
resem.

— Honnét tudja, hogy én Kohn va-
gyok?

— Honnét? Kitaláltam!

— Hát találja ki azt is, hol az An-
drássy-ut!

BORSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ:
MOLNÁR JENŐ

Budapest, 1927. február 27.

6. (3047.) szám

Hatvanadik évfolyam

Ezeken nem fognak ki...

- Samu, meg vagytok ti kibolondulva, hogy ezekbe az ócska rongyokba ölfőztök?
— Hagyd csak, Cilikém! Így megyünk a Vass excellenchez, hogy karitatív alapon valorizálja a hadikölcsöneinket.

Hogy kötötte fel Vida Jenő a diszkardot?

Ez a jellemző kis história az év elején történt.

Vida Jenő bányatársulati elnök hivatalába pihegve állított be a hírnök és szólt:

— Méltóságos kormányfőtanácsos ur, Méltóságodat a kormány felsőházi taggá kinevezni méltóztatott.

Vida Jenő a gyorsan összetelefonált alkalmazottak üdvözetét a „váratlanul” kitüntetett férfit meghatottságával fogadta, majd magára maradt és lázas előkészületeket tett a felsőház ünnepélyes megnyitására.

Elő a diszmagyarral, elő a diszkarddal!

A diszkardot a — Wertheim-kasszából szedte elő és új méltósága hősi jeléül a — jobboldalára csatolta föl. Aztán a tükör elé állt és hosszasan gyönyörködött magában. Mikor már mértéken túl el volt telve kacagányos pompájától, becsöngette az egyik titkárát.

— Na, mit szól hozzá? — mondta ragyogó arccal. — Milyen kitünően nézek ki így, evvel a diszkarddal!

— Igenis, méltóságos uram, de...

— Mi az, hogy de? — pattant fel az ujdonsült főrend.

— A kardot nem a jobboldalra kell felkötni, hanem a... a Tartozik-oldalra.

— Papa, a mi számtan-tanárunk biztosan zsidó.

— Honnét tudod?

— Mert amikor összead, mindig hátulról kezd.

Kinában harcoló magyar testvérünknek!

Megtudtuk, hogy a győztes kantoni hadseregben egy magyar ifjú magas rangban teljesít szolgálatot. Kinyomoztuk a pontos címét és a következő üdvözlő táviratot küldtük neki:

A Bors-Szem Jan-Kó bankettjén kínai nyelven így emeltünk rád poharat: Kocsin-csunk csak! Szőlőinkre gondoltunk, amelyeknél te csüng majd ősszel, ígyünk hát egyelőre régi nedvéből. Dicsőségednek csa-cse-ner-je-i vagyunk és örömmel kiáltjuk feléd: él még Pa-Ta-Csink és So-Ko-Rónk!